

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 12C/171/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512223790
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zita Leimbergerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2018:1512223790.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V sudkyňou Mgr. Zitou Leimbergerovou v spore žalobcu: POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, Bratislava proti žalovanej: Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, IČO: 00 166 073, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu z a m i e t a.
- II. Žalovanej súd n e p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu 27.09.2012 domáhal zaplatenia sumy vo výške 175,-- Eur titulom náhrady majetkovej škody a 774,48 Eur titulom nemajetkovej ujmy a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že navrhol súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku zo Zmluvy o úvere č.: 1231369 s dlžníkom: Ľuboš Takáč, nar. 25.06.1982 a bolo jej pridelené č. EX229/2005. Súdny exekútor predložil návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému Okresnému súdu Bratislava V a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd poveril súdneho exekútora vykonaním exekúcie a udelil mu poverenie registrované pod č.: 5105 007224.

3. Žalobca mal obavy o právny a faktický osud pohľadávky a preto podal podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku exekučnému súdu návrh na zmenu exekútora. Žalobca očakával, že súd mu svojou činnosťou poskytne súdnu ochranu v zákonom predpokladanej kvalite a teda, že dôjde k reálnej zmene exekútora rozhodnutím súdu v zákonom stanovenej lehote. V exekučnom konaní je zákonná povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o návrhu oprávneného na zmenu exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejedávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenom čase.

4. Postup exekučného súdu hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom, konkrétne ust. § 44 ods. 7 Exekučného poriadku, resp. od 01.12.2006 s ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o zmene súdneho exekútora pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej

sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

5. Uplatňuje si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej v celkovej výške 175,-- Eur, pozostávajúcej z 70,-- Eur (správa pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému), z 40,-- Eur (udržiavanie a správu informačného systému), 50,-- Eur (administrácia listín a komunikácia s pôvodným súdnym exekútorom) a 15,-- Eur (administratívne spracovanie textov urgencií, na publikačné výdaje, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním stavu konania).

6. Zároveň si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávny úradný postup okresného súdu je podľa jeho názoru dôsledkom jeho nesústrednej činnosti takej intenzity, ktorá má za následok zbytočné prieťahy v konaní spojené so zásahom do výkonu majetkových práv žalobcu. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu nasledovných rizík a to riziko zániku povinného, zmarenia účelu konania pre stratu kontaktu s povinným a insolvenencie povinného.

7. Náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Ako ďalšie dôvody o náhradu nemajetkovej ujmy: a. Neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do jeho zákonných nárokov a základných práv v spojení s absolútnou nemožnosťou súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva, vyvolala u neho, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj jej majiteľov pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti; b. Vytvorenie absolútnej nemožnosti súdneho uplatňovania pohľadávky a jej príslušenstva spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších jeho plánovaných podnikateľských aktivít, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na jeho strane, ale aj na strane jeho majiteľov; c. nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

8. Pri určovaní primeranej náhrady nemajetkovej ujmy vychádza pre možnú analógiu z doktríny prijatej ústavným súdom, podľa ktorej pokiaľ ide o zbytočné prieťahy v súdnom konaní je spravodlivé, ak sa na každý rok poznačený prieťahmi vzťahuje satisfakcia vo výške 20.000,-- Sk, t.j. cca 663,88 Eur. Uplatňuje si sumu 774,48 Eur ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a vyvolanie rizík ohrozujúcich konečné vymoženie pohľadávky. Výpočet nároku uskutočnil alikvotným pomerom 55,32 Eur za každý mesiac omeškania v činnosti exekučného súdu a to práve na základe aplikácie vyššie uvedenej doktríny ústavného súdu teda 660,-- Eur za rok: 12 mesiacov v roku = 55,32 Eur za mesiac. Upozornil, že v danej veci bol exekučný súd bezdôvodne nečinný viac ako 437 dní!

9. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, ktorý do podania návrhu na návrhu pozitívne nereagoval. Žalobca vzniesol námietku zaujatosti sudcov Okresného súdu Bratislava V.

10. K žalobe sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 19.12.2013. Poukázal na nejasný titul nároku na náhradu škody, nakoľko si jednak uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prieťahov a na druhej strane i z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote. Ďalej uviedol, že nie je splnená podmienka uplatnenia nároku na súd, keďže žaloba bola podaná predčasne. Prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody mu boli doručené 23.04.2012 a už dňa

27.09.2012 boli na súde podané návrhy teda pred uplynutím 6 mesačnej lehoty podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z.

11. K nesprávnemu úradnému postupu uviedol, že vzhľadom na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora, zákonom ustanovenú lehotu a lehotu, v ktorej sa rozhodlo, nečinnosť žalobcu i nevyhnutnosť vykonať i iné úkony nie je možné nerozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora považovať za zbytočné prietahy a teda za nesprávny úradný postup. Uviedol, že žalobca zanedbal všeobecnú preventívnu povinnosť. Poukázal tiež na ust. § 48 ods. 8 a 9 Exekučného poriadku, z ktorého je zrejmé, že pôvodný súdny exekútor vykonáva úkony exekučného konania až do času rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora a v tej súvislosti nemohlo dôjsť ku škode. Tiež uviedol, že nie je preukázaný nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii prietahov, keďže rýchlosť súdneho konania je oprávnený preskúmať len Ústavný súd na podklade ústavnej sťažnosti a žalobca nepreukázal, že by podal sťažnosť na prietahy a o ktorej by bolo konštatované, že sa porušilo právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov. Poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 16/02, v ktorom Ústavný súd konštatoval, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prietahy v konaní. Taktiež mal za to, že v danom prípade sa nejedná o nesprávny úradný postup a zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, keďže nezákonnosť nebola konštatovaná príslušným orgánom. Vo vzťahu ku škode uviedol, že žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje považuje za hypotetické. Keďže žalobca nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok pre priznanie škody v zmysle zák. č. 514/2003 Z. z. žalovaný navrhuje zamietnuť žalobu a nepriznať žalovanému náhradu trov konania.

12. Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 9NcC/90/2012-21 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Bratislava V, okrem sudkyne JUDr. Jany Tamášiovej, nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci.

13. Súd na prejednanie veci nariadil pojednávanie na 15.04.2014. Žalobca žiadal zrušiť nariadené pojednávanie až do konečného ústavne konformného rozhodnutia o nestrannosti súdu a o otázke zákonného sudcu, keďže podal sťažnosť na Ústavný súd SR v nadväznosti na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave o tom, že sudcovia Okresného súdu Bratislava V nie sú z prejednávania veci vylúčení. Súčasne navrhol prerušiť toto konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu o ústavnej sťažnosti. K návrhu pripojil fotokópiu sťažnosti adresovanej Ústavnému súdu, avšak bez podacej pečiatky. Jeho podanie neuvádzalo ani neobsahovalo žiadne iné dôkazy, resp. potvrdenia, že takáto sťažnosť bola skutočne na Ústavný súd podaná.

14. Uznesením zo dňa 01.02.2016 sp. zn. 12C/171/2012-72 súd zamietol návrh žalobcu na prerušenie konaní sp. zn. 12C/171/2012 a 12C/177/2012, spojené na spoločné konanie vedené pod sp. zn. 12C/171/2012, s odôvodnením, že skutočnosť, že žalobca podal ústavné sťažnosti proti právoplatným uzneseniam Krajského súdu v Bratislave, nie je dôvodom na prerušenie konanie v zmysle vtedy účinných zákonných ustanovení. Súd podanie ústavnej sťažnosti jednej zo strán sporu nepovažoval za zákonnú prekážku postupu konania.

15. Súd s ohľadom na ust. § 177 ods. 2 CSP v spojení s ustanovením § 219 ods. 3 CSP rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania a rozsudok verejne vyhlásil dňa 13.03.2018.

16. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom spisu tunajšieho súdu pod sp. zn. 37Er/1497/2005, (žiadne iné dôkazy strany sporu nenavrhl) a zistil nasledovný skutkový stav.

17. Okresný súd Bratislava V v konaní pod sp. zn. 37Er/1497/2005 poverením č. 5105 007224 poveril súdneho exekútora JUDr. Vladimír Sucháček vykonaním exekúcie vo veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Račianska 42/A, Bratislava proti povinnému: C. C., nar. XX.XX.XXXX, T. XXXX/XX, A., na vymożenie uloženej povinnosti na sumu 34.380,-- Sk s prísl. a trov exekúcie.

18. Podaním zo dňa 05.10.2010 oprávnený navrhol zmenu povereného súdneho exekútora podľa § 44 ods. 8 Exekučného poriadku a žiadal poveriť vykonaním exekúcie Exekútorický úrad JUDr. Rudolfa Krutého, Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava. Súd uznesením č. k. 37Er/1497/2005-16 zo dňa 16.12.2011 návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora vyhovel a vykonaním exekúcie poveril súdneho

exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, so sídlom exekútorského úradu Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 15.02.2012.

19. V súvislosti v týmto postupom exekučného súdu mala žalobcovi vzniknúť škoda, náhrady ktorej sa v tomto konaní domáha.

20. Podľa článku 48 ods. 2 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa článku 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím súdu, iného štátneho orgánu či orgánu verejnej správy alebo nesprávnym úradným postupom.

21. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom do 31.12.2012 (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím;
- d) nesprávnym úradným postupom.

22. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

23. Podľa § 5 ods. 1 až 3 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

24. Právo na náhradu škody má i ten, s kým nebolo konané ako s účastníkom konania, aj keď s ním, ako s účastníkom konania, konané malo byť.

25. Ak bolo nezákonné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, právo na náhradu škody má ten, komu nezákonným rozhodnutím škoda vznikla.

26. Podľa § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

27. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

28. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

29. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

30. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadost") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

31. Podľa § 16 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

32. Každý je povinný bez zbytočného odkladu na požiadanie príslušného orgánu, ktorý koná v mene štátu, písomne oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre predbežné prerokovanie nároku.

33. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

34. Podľa § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

35. Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo, c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote, d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

36. Podľa § 44 ods. 8 zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov Oprávnený môže kedykoľvek v priebehu exekučného konania aj bez uvedenia dôvodu podať na príslušný okresný súd návrh na zmenu exekútora. Súd rozhodne o zmene exekútora do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora.

37. Podľa § 44 ods. 9 zák. č. 233/1995 Z. z. súd v rozhodnutí o zmene exekútora podľa odseku 8 zároveň vykonaním exekúcie poverí exekútora, ktorého navrhne oprávnený, a vec mu postúpi spolu s exekučným spisom súdneho exekútora, ktorý bol vykonaním exekúcie pôvodne poverený. Účinky pôvodného návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie zostávajú zachované. Trovy exekúcie pôvodného exekútora sa vypočítajú tak, ako keby došlo k zastaveniu exekúcie.

38. Povinnosť predložiť dôkazy spolu so žalobou žalobcovi vyplýva z ustanovenia § 132 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

Podľa § 132 CSP - (1) V žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh. (2) Opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. (3) Žalobca k žalobe pripojí dôkazy, ktorých povaha to pripúšťa, okrem tých, ktoré nemôže bez svojej viny pripojiť

39. Žalovaný namietol, že žalobca uplatnil svoj nárok na náhradu škody na súde predčasne. Preto bolo potrebné, aby sa súd vyporiadal najskôr s uvedenou námietkou. Žalovaný uviedol, že žiadosti o predbežné prerokovanie nároku mu boli doručené dňa 23.04.2012 a návrh na začatie konania bol podaný na tunajšom súde 27.09.2012. Z uvedeného je zrejmé, že zákonná lehota 6 mesiacov dodržaná nebola, avšak táto lehota už uplynula a to počas tohto konania, preto námietka predčasného uplatnenia nároku nie je dôvodná. Zároveň je zrejmé, že návrh na náhradu škody alebo jeho časť žalovaným uspokojený nebol.

40. Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, alebo nezákonným rozhodnutím je osobitnou zodpovednosťou upravenou zákonom č. 514/2003 Z. z. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti sú:

1/ nesprávny úradný postup resp. nezákonné rozhodnutie,

2/ vznik a existencia škody,

3/ príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím a škodou.

41. Všetky predpoklady vzniku tejto zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne, teda absencia čo i len jedného z nich má za následok, že zodpovednosť za škodu nevznikne. Uvedená zodpovednosť

je zodpovednosťou objektívnou - bez ohľadu na zavinenie a preto pri kumulatívnom splnení všetkých predpokladov sa zodpovednosti za škodu nemožno zbaviť.

42. Súd v prvom rade skúmal, či v konaní tunajšieho súdu pod sp.zn. 37Er/1497/2005 došlo ku kumulatívne splneniu všetkých predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu.

43. Nesprávny úradný postup možno vymedziť tak, že ide o porušenie právnou normou predpísaného postupu štátneho orgánu, alebo účelu postupu štátneho orgánu, či už súvisí alebo nesúvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu a ak tento postup nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 24/04).

44. Súd pri posúdení nesprávnosti úradného postupu vychádzal z ust. § 44 ods. 8 Exekučného poriadku. Povinnosťou súdu v zmysle citovaného ustanovenia bolo do 30 dní od doručenia návrhu oprávneného na zmenu exekútora rozhodnúť. V danom prípade, súd konštatuje, že postup exekučného súdu našiel svoj bezprostredný výraz v uznesení, ktorým návrhu na zmenu exekútora vyhovel. Z dátumu vydania uznesenia (16.12.2011) je zrejmé, že zákonná lehota dodržaná nebola.

45. Ďalej žalobca namietal prietahy v konaní. Avšak posúdenie prietahov v konaní, teda či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, je kompetentný preskúmať len Ústavný súd. Ten v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). Súdne konanie vo vzťahu k prietahom v konaní nie je kompetentný preskúmať všeobecný súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti. Po tom, ako skonštatuje porušenie základných práv čl. 48 ods. 2 Ústavy môže byť podaná žaloba o náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci, o ktorej sú oprávnené a aj povinné rozhodnúť vecne a miestne príslušné všeobecné súdy.

46. Z vykonaného dokazovania nemal súd preukázané, že by v danej veci Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy a súčasne žalobca priznanie uvedeného práva Ústavným súdom nepreukázal a ani netvrdil.

47. Žalobca tiež namietal porušenie práva na súdnu ochranu z dôvodu, že súdna ochrana nebola poskytnutá v zákonom predpokladane kvalite. Na tomto mieste súd uvádza, že žalovaný explicitne nenamietal nezákonnosť rozhodnutia, avšak súd k jeho námietke uvádza nasledovné:

Nezákonným rozhodnutím sa rozumie akékoľvek rozhodnutie orgánu verejnej moci, ktoré je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky alebo záväzkami Slovenskej republiky, vyplývajúcimi z platnej medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná.

Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu z nezákonného rozhodnutia je vyčerpanie možnosti podať proti nezákonnému rozhodnutiu riadne opravné prostriedky, ak nejde o prípady hodné osobitného zreteľa.

Aj keď však poškodený nevyužije možnosť dosiahnuť zrušenie rozhodnutia podaním riadneho opravného prostriedku, môže sa v prípade hodného osobitného zreteľa domáhať náhrady škody, ale len za podmienky, že rozhodnutie bolo pre nezákonnosť zrušené.

48. Proti uzneseniu č.k. 37Er/1497/2005-16 zo dňa 16.12.2011 nebol podaný riadny opravný prostriedok a teda uznesenie nebolo zrušené ani zmenené pre nezákonnosť. Z uvedeného je zrejmé, že uvedené uznesenie nie je nezákonným rozhodnutím.

49. Súd ďalej posudzoval existenciu a vznik škody. Škodou zákon rozumie ujmu, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného (v zmenšení jeho majetkového stavu) a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia v peniazoch. Za skutočnú škodu je treba považovať takú ujmu, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré je treba vynaložiť na uvedenie do predošlého stavu. Majetkový stav, ktorý je pritom východiskom na zistenie existencie škody a na vyčíslenie jej výšky, je tvorený predovšetkým súhrnom hmotných predmetov

(vecí) v určitej hodnote vyjadrenej v peniazoch a iných hodnôt či práv, ak sú oceniteľné peniazmi; oproti tomu pasíva sa do hodnoty majetkového stavu premietajú negatívne. K zmenšeniu majetkového stavu dochádza tým, že sa zmenší hodnota aktív (príp. sa zväčší hodnota pasív) takým spôsobom, že jeho celkové vyjadrenie v peniazoch sa oproti predchádzajúcemu stavu zníži. Z toho je zrejmé, že porovnanie hodnôt majetkového stavu pre účely náhrady škody je možné len prevodom na peniaze, ktoré plnia úlohu všeobecného ekvivalentu.

50. Žalobca sa domáhal náhrady majetkovej škody v celkovej výške 175,-- Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 774,48 Eur. Povinnosťou strany sporu vo vzťahu k uplatnenému nároku je označiť a predložiť dôkazy preukazujúce jeho oprávnenosť, okrem tých ktoré nemôže pripojiť bez vlastnej viny. Žalobca ako dôkaz označil iba súdny spis Okresného súdu Bratislava V. Žiadne iné dôkazy žalobca nenavrhol. Keďže ide o sporové konanie súd vykonal iba dôkazy, ktoré boli navrhnuté. Vzhľadom na vykonané dokazovanie a zistený skutkový stav v danom prípade škoda (jej vznik a existencia) nebola preukázaná.

51. Žalovaný nepreukázal existenciu škody, čo je jedným z kumulatívnych predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Súd už preto neposudzoval ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu vychádzajúc aj z judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (III. ÚS 209/04). Nakoľko neboli kumulatívne splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci súd žalobu zamietol.

52. Súd zároveň konštatuje, že exekučný súd síce nedodrжал zákonnú lehotu na rozhodnutie o zmene súdneho exekútora, avšak poverený súdny exekútor vykonáva exekúciu až do rozhodnutia o zmene súdneho exekútora. Z uvedeného vyplýva, že podaním návrhu na zmenu súdneho exekútora (až do rozhodnutia o ňom) exekučný súd nezavaruje doterajšieho povereného súdneho exekútora povinnosťou vykonávať exekúciu pre oprávneného a oprávnenému nevzniká škoda, nakoľko exekúcia trvá.

53. V rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodne súd aj bez návrhu o nároku na náhradu trov konania (§ 262 ods. 1 CSP). Žalovaná mala v konaní plný úspech a vznikol jej právo na plnú náhradu účelne vynaložených trov konania. O trovách konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 za použitia analógie podľa čl. 4 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Pri rozhodovaní o trovách konania súd prihliadol aj na hospodárnosť konania, lebo na základe § 262 ods. 2 CSP, by bolo potrebné po právoplatnosti rozhodnutia vydať samostatné rozhodnutie o výške náhrady trov konania a nakoľko úspešnému žalovanej preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli, súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 26. októbra 2016, sp. zn. 6 Cdo 544/2015).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie a to do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia na Okresný súd Bratislava V v 2 vyhotoveniach, o ktorom rozhodne Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 CSP (1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (z. č. 233/1995 Z. z.)